

Zygmunt Kaszewski

Świnice - Kolonia, pow. Łęczyca. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 7, 73-74

1973

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Wszystkie zabytki należą do kultury łużyckiej z V okresu epoki brązu i okresu halsztackiego C.

Cmentarzysko rozciąga się na powierzchni paru hektarów. W roku bieżącym zabezpieczony został jedynie teren wokół jednego dołu po żwirze.

SZPIKOŁOSY, pow. Hrubieszów

Muzeum Okręgowe
w Lublinie

Badania prowadziła mgr Anna Kloss,
Finansował WKZ w Lublinie. Pierwszy
sezon badań. Osada oraz cmentarzys-
ko z wczesnej epoki brązu.

Badania są kontynuacją wykopalisk sondażowych z 1962 r. Odkryto wówczas grób szkieletowy wyposażony w ozdoby brązowe i szpilę kościaną. Grób ten datowaną jest na wczesną epokę brązu.

W br odkryto dwa groby szkieletowe oraz dwie jamy. Oba groby są płaskie, bez żadnych śladów obudowy i wyposażenia. Jamy pełniące funkcję gospodarczą zawierały fragmenty ceramiki z epoki brązu oraz kości zwierzęce.

Podczas badań powierzchniowych znaleziono fragmenty kości czaszki z zielonym zabarwieniem, najprawdopodobniej powstałym od przedmiotów brązowych. Na fragmenty kości lub całe szkielety, według relacji gospodarza, natrafiano podczas różnych prac ziemnych.

Płaskowzgórze na którym prowadzone były badania, opada dość stromo od strony zachodniej i południowej w kierunku podmokłych łąk przez które przepływa strumyk. Od strony wschodniej i północnej łagodnie przechodzi w wysoczyznę stanowiącą dość płaski i wyrównany teren.

Należy przypuszczać, że istniała tu osada wraz z cmentarzyskiem. Na podstawie fragmentów ceramiki oraz zabytków pochodzących z badań sondażowych, stanowisko to można roboczo datować na wczesną epokę brązu.

ŚWINICA-KOLONIA, pow. Łęczyca
Stanowisko 1

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne
w Łodzi,

Badania prowadził mgr Zygmunt Kaszewski.
Finansował WKZ w Łodzi. Drugi sezon
badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej
z IV okresu epoki brązu.

Prace koncentrowały się w zachodniej części cmentarzyska. Przebadano obszar o powierzchni 1300 m². Uchwycono południowy zasięg cmentarzyska. Odkryto 85 grobów ciałopalnych, które na podstawie obrządku pogrzebowego można podzielić na

trzy typy: a/ groby popielnicowe czyste, b/ groby jamowe, zawierające przepalone kości ludzkie, całe naczynia i ich fragmenty, c/ groby jamowe z przepalonymi kośćmi ludzkimi i szczątkami stosu.

Odkryto 66 grobów popielnicowych. Zawierały one prócz popielnicy przeważnie po jednym lub dwa naczynia. Popielnice bardzo często przykryte były misami albo płaskimi kamieniami. Wśród tego typu grobów na uwagę zasługują groby: nr: 56, 57, 103, 121, mające w swym wyposażeniu prócz naczyń także ozdoby metalowe / szpile, bransolety, zawieszki/.

Groby jamowe w liczbie 10 zawierały przeciętnie 3-5 naczyń, których ułamki tworzyły skupiska wokoło przepalonych kości ludzkich. W pozostałych grobach jamowych znajdowały się skupiska słabo przepalonych kości ludzkich przemieszanych z węglem drzewnym.

Na podstawie form naczyń oraz obrządku pogrzebowego można ustalić chronologię cmentarzyska na IV okres epoki brązu oraz jego przynależność do środkowopolskiej grupy kultury łużyckiej.

TOMASZÓW, pow. Szydłowiec

Stanowisko I i II

patrz

paleolit

TRÓJCZYCE, pow. Przemyśl

Muzeum Ziemi Przemyskiej

Stanowisko 1

w Przemyślu

Badania prowadził mgr Andrzej Koperski.
Finansowało Muzeum Okręgowe w Rzeszowie. Piąty sezon badań. Cmentarzysko grupy tarnobrzeskiej oraz cmentarzysko i osada z okresu wpływów rzymskich.

Kontynuowano ratownicze prace wykopaliskowe na stanowisku 1. W sumie przebadano obszar o powierzchni 162,5 m². Odkryto 17 nowych grobów / nr 115-131/ ciepłopalnych popielnicowych oraz 2 obiekty prawdopodobnie groby jamowe. Odślonięto również południowo-zachodni narożnik obiektu rowkowego, na który natrafiono w 1968 r. Rowek tworzył w całości czworobok o wymiarach 8 x 8,2 m i sięgał do głębokości około 85 cm. Na dnie, kształtu nieckowatego, wystąpiła smuga intensywnie czarnej ziemi. Być może jest to ślad dłuższego użytkowania, po czym rów prawdopodobnie został jednorazowo zasypany. W wypełniku wystąpiły rozwleczone, pojedyncze spalone kości, fragmenty naczyń pochodzące przypuszczalnie ze zniszczonych grobów. grupy tarnobrzeskiej, stwierdzono także większe skupisko materiału, prawdopodobnie wrzuconą popielnicę z okresu wpływów rzymskich.

W północnej części stanowiska, poza zasięgiem cmentarzyska, natrafiono na dwa ząbające się obiekty osadowe, kształtu kolistego, w profilu gruszkowate, przypuszczalnie spełniające funkcję jam zasobowych. W wypełniku występowały